

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

9.12.2013l

B7-0566/2013

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczeń Rady i Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 19–20
grudnia 2013 r.
(2013/2626(RSP))

Sven Giegold, Daniel Cohn-Bendit
w imieniu grupy Verts/ALE

RE\1012922PL.doc

PE525.625v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 19–20 grudnia 2013 r. (2013/2626(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej demokracji w przyszłej unii gospodarczej i walutowej (UGW)¹, z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie przyszłych wniosków ustawodawczych dotyczących unii gospodarczej i walutowej (UGW): odpowiedź na komunikaty Komisji² oraz z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „Wzmocnienie społecznego wymiaru unii gospodarczej i walutowej”³,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że instytucje UE i państwa członkowskie podjęły zdecydowane wysiłki, zwłaszcza w postaci przyjęcia i wdrożenia reform strukturalnych oraz przyjęcia nowych ram zarządzania gospodarczego, aby przywrócić wiarygodność i stabilność finansową; mając na uwadze, że uwieńczeniem tych wysiłków powinna być faktyczna unia bankowa;
- B. mając na uwadze, że w celu zwiększenia konkurencyjności i stabilności oraz tworzenia większej liczby miejsc pracy w UE potrzebna jest lepsza koordynacja polityki gospodarczej;
- C. mając na uwadze, że metoda wspólnotowa jest właściwym podejściem do podejmowania wyzwań, przed którymi stoi UE i jej waluta;
- D. mając na uwadze, że podstawą wszelkich decyzji powinna być kontrola parlamentarna oraz rozliczalność na szczeblu, na którym decyzje te są podejmowane;
- E. mając na uwadze, że zasadniczym elementem tej polityki jest pełne poszanowanie prawa UE i jego dokładne stosowanie;
- 1. przypomina Radzie Europejskiej o zobowiązaniu politycznym, zgodnie z którym należy osiągnąć porozumienie w kwestii jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przed końcem obecnej kadencji PE; wzywa Radę Europejską, aby ponowiła swój apel do Rady o pomyślne zakończenie negocjacji na temat dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów oraz ram naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do końca 2013 r.;

W sprawie pogłębienia UGW

- 2. wzywa Radę Europejską do powzięcia zobowiązania politycznego do podjęcia, w oparciu

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0269.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0222.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0515.

o traktaty, prac legislacyjnych nad przygotowaniem lepszej koordynacji polityki gospodarczej; oczekuje, że Parlament i pozostałe instytucje UE uzgodnią główne założenia lepszej koordynacji polityki gospodarczej przed końcem obecnej kadencji;

3. zwraca się o przyjęcie w drodze zwykłej procedury ustawodawczej – i na podstawie wspomnianej wyżej lepszej koordynacji polityki gospodarczej – aktu prawnego w sprawie „wytycznych dotyczących konwergencji”, przewidującego bardzo ograniczoną liczbę celów, odnoszących się do najpilniejszych reform, do realizacji w ustalonym okresie;
4. ponawia swój wniosek do państw członkowskich o dopilnowanie, by krajowe programy reform – które należy ustalić w oparciu o wyżej wspomniane wytyczne dotyczące konwergencji i które powinna zweryfikować Komisja – zostały rozpatrzone i przyjęte przez parlamenty krajowe; uważa to za niezbędny warunek pozwalający na zwiększenie odpowiedzialności oraz rozliczalności demokratycznej całego procesu;
5. jest zdania, że państwa członkowskie powinny zobowiązać się do pełnego wdrożenia ich – zweryfikowanych wcześniej – krajowych programów reform; proponuje, by na tej podstawie państwa członkowskie zawierały partnerstwa na rzecz konwergencji z instytucjami UE, oferujące możliwość finansowania reform na określonych warunkach;
6. powtarza, że ściślejsza współpraca gospodarcza powinna iść w parze z mechanizmem opartym na zachętach; jest zdania, że wszelkie dodatkowe środki finansowe lub instrumenty, takie jak mechanizm solidarności, muszą stanowić integralną część budżetu UE, lecz niepodlegającą uzgodnionym pułapom wieloletnich ram finansowych (WRF);
7. przypomina, że Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej należy włączyć do prawa UE najpóźniej do dnia 1 stycznia 2018 r., na podstawie oceny doświadczeń z jego wdrażania, jak stanowi art. 16 tego traktatu;
8. stoi stanowczo na stanowisku, że wzmocniona UGW nie powinna dzielić UE, lecz – wręcz przeciwnie – powinna spowodować głębszą integrację i sprawniejsze zarządzanie, które powinny być otwarte dla wszystkich państw członkowskich spoza strefy euro na zasadzie dobrowolności;
9. wzywa Radę Europejską do przestrzegania w pełni art. 15 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE);

W sprawie polityki obronnej

10. zauważa, że zgodnie z traktatami celem UE jest wspieranie pokoju, jej wartości i dobrobytu jej narodów (art. 3 TUE) oraz że działania Unii na arenie międzynarodowej zmierzają do umacniania i wspierania demokracji, państwa prawa i praw człowieka oraz do zapobiegania konfliktom i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, jak również z zasadami aktu końcowego z Helsinek oraz celami Paryskiej karty dla nowej Europy; jest przekonany, że wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) służy tym celom; przypomina, że zgodnie z art. 42 ust. 1 i art. 43 ust. 1 TUE misje WPBiO obejmują wspólne działania rozbrojeniowe, misje humanitarne i ratunkowe, misje wojskowego doradztwa i wsparcia, misje zapobiegania konfliktom i utrzymywania pokoju, misje zbrojne służące zarządzaniu

kryzysowemu, w tym misje przywracania pokoju i operacje stabilizacji sytuacji po zakończeniu konfliktów;

11. przypomina państwom członkowskim, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji oraz Europejskiej Agencji Obrony, że po ponad dwudziestu latach od zakończenia zimnej wojny państwa członkowskie nie były w stanie osiągnąć wojskowego celu podstawowego, choć miały możliwość wykorzystania stosunkowo wysokich krajowych budżetów na obronę; kwestionuje zatem argument, że aktualne cięcia w budżetach krajowych przeznaczonych na obronę mogą automatycznie prowadzić do braków w zdolnościach dotyczących WPBiO oraz że z powodu cięć w krajowych budżetach przeznaczonych na obronę to budżet UE musi przyczynić się do rozwijania zdolności;
12. przypomina, że otwarcie budżetu UE na badania w zakresie obrony lub na zakup sprzętu i technologii wojskowych jest strategicznym błędem, ponieważ wprowadzanie nowych środków pieniężnych utrwaliłoby tylko obecne deficyty strukturalne, wynikające między innymi z braku wydajności, powielania, korupcji, fragmentacji oraz zakupu nieprzydatnego sprzętu i technologii wojskowych; wzywa zatem państwa członkowskie i Komisję, by zaniechały uruchomienia działania przygotowawczego dotyczącego badań w dziedzinie WPBiO;
13. podkreśla, że skuteczne operacje wojskowe wymagają przejrzystych struktur dowodzenia i kontroli; apeluje o stworzenie stałej zdolności do planowania i prowadzenia operacji wojskowych; wyraża ubolewanie w związku z brakiem postępu w tej sprawie i ze zdecydowanym sprzeciwem niektórych państw członkowskich; wzywa Radę Europejską, aby zwróciła się do wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa o przedstawienie propozycji dotyczących pełnego wykonania postanowień traktatu lizbońskiego, zwłaszcza w odniesieniu do funduszu początkowego (art. 41 ust. 3 TUE) i zakładających, że podejmowane na wczesnym etapie działania na szczeblu UE będą mniej zależne od poszczególnych państw członkowskich;
14. wzywa państwa członkowskie do znacznego pogłębienia współpracy i koordynacji tych aspektów obrony, które mają istotne znaczenie dla skuteczności WPBiO; wzywa państwa członkowskie do bardziej ambitnego podejścia do procesu łączenia i udostępniania zdolności wojskowych;
15. wzywa państwa członkowskie do zintensyfikowania procesu wdrażania pakietu dotyczącego obronności, jak zaproponowała Komisja w komunikacie pt. „W kierunku bardziej konkurencyjnego i wydajnego sektora obronności i bezpieczeństwa” (COM(2013)0542), oraz do współdziałania na rzecz stopniowego wycofania wymogów offsetowych; wzywa państwa członkowskie, aby przy okazji zbliżającego się przeglądu dyrektywy w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności (2009/81/WE) zajęły się również kwestią międzyrządowych transakcji handlowych;
16. kwestionuje ustanowienie społeczności użytkowników na potrzeby obecnego i przyszłego wykorzystywania i opracowania w ramach czasowych 2020–2025 programu dotyczącego europejskiego systemu zdalnie sterowanych statków powietrznych przeznaczonych do długich lotów na średniej wysokości (RPAS); wzywa państwa członkowskie do

odstąpienia od zacieśniania współpracy na szczeblu UE w zakresie RPAS (dronów); potępia również całkowity brak rozmów na szczeblu UE na temat unijnych norm, które powinny określać warunki prowadzenia badań nad uzbrojonymi i nieuzbrojonymi dronami oraz ich rozwoju, nabywania, wykorzystywania i eksportowania; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by podano do publicznej wiadomości informacje na temat podstawy prawnej stosowania dronów, odpowiedzialności operacyjnej, kryteriów określania ich celów, informacje na temat ich oddziaływania, domniemanych przypadków łamania prawa, dochodzeń i wniesionych oskarżeń, oraz do dopilnowania, by nie wykorzystywano uwarunkowań krajowych, aby uzasadnić nieujawnianie danych statystycznych i podstawowych danych metodologicznych tego typu;

17. wzywa głowy państw i szefów rządów, aby mając na względzie strategiczne znaczenie europejskiej obronności i skalę wyzwań, przed którymi stoi Unia, dokonali w grudniu 2015 r. przeglądu postępów poczynionych we wdrażaniu konkluzji Rady z grudnia 2013 r., na podstawie sprawozdania z wykonania sporządzonego przez wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa;

◦
◦ ◦

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej i Komisji.